

ΠΕΡΙ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ.

—ο—

πολλάκις τὴν δυσμένειαν αὐτοῦ, καὶ ποτε θήρασε τὰς ψέλους τῶν παραθύρων του, ὁ δὲ σωτὴρ ἐκεῖνος τῆς πατρίδος ἠναγκάσθη νὰ ἐχυρώσῃ διὰ σιδηρῶν κλειδῶν τὴν οἰκίαν του ἵνα προλάβῃ τὴν ἐπανάληψιν τοιοῦτων προσβολῶν, καὶ ἔλαγε μίαν τῶν ἡμερῶν εἰς τὸν οἶκον του Ποτζον Διεόργον, τὸν πρέσβυν τῆς Ῥωσίας· ἀποῖα διαφορά μεταξύ τῆς δημοτικότητος ἣν ἀπῆλκυται μετὰ τὴν ἐν Οὐατερλόφ νίκην, μεταξύ τῆς θριαμβικῆς ἐν Λονδίνῳ εἰσοδοῦ μου τῷ 1815 καὶ τῆς δυσμενείας ἣν ἐπιδεικνύει σήμερον πρὸς ἐμὲ ὁ λαός! »

Πῶς ἐπολιτεύθη ὡς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα, εἶναι γνωστὸν. Ἀποταλαίει τῷ 1826 εἰς Πετροῦπολιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κάνιγκος, ἔθηκε τὸς βάραις τῆς ὑπὲρ ἡμῶν μεσαλαβήσεως τῶν δυνάμεων· ἔπειτα δὲ ἐδυσφόρησεν ὡπιοῦν δια τὴν ἐν Νευαρίνῳ ναυμαχίαν. Ἡ ἀντίφασις αὕτη ἐνυπάρχει ἄλλως καθ' ἑλὴν τὴν διαγωγὴν τῆς δύσεως ὡς πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα. Ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία συμπαθεῖσι πρὸς τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τῆς ἀνατολῆς, εἶναι ἀνεμφιστέητον, καὶ τὴν συμπάθειαν αὐτῶν καταδειξαν ἐμπράκτως· δὲν φαίνονται ὁμῶς λαβῶσθαι ἐτι τὴν πεποιθήσιν ὅτι οἱ λαοὶ οὗτοι δύνανται νὰ συγκροτήσωσι κράτος ἐν μέγα καὶ ἰσχυρόν· ὅθεν ἀγωνίζονται νὰ συμβιβάσωσι τὴν ὑπὲρ τῶν χριστιανῶν προστασίαν, μὲ τὴν διατήρησιν τῶν καθεστώτων. Ἀλλὰ συμβιβάζονται ἀρὰ γὰρ τὰ δύο ταῦτα θέματα; δὲν ἀποκλείονται μᾶλλον· ῥιζιδόν; ἡ ἐνίσχυσις τῶν χριστιανῶν δὲν εἶναι ὁ θάνατος τῶν καθεστώτων; καὶ ἡ ἐνίσχυσις τῶν καθεστώτων δὲν εἶναι ὁ θάνατος τῶν χριστιανῶν;

Ὁ Λόρδος Οὐέλλινγκτόν ἀπέθανε τὸ 1852 ἔτος, πλήρης ἡμερῶν καὶ δόξης. Ἐνομίσαμεν δὲ ἔχι ἄξιον νὰ σκιαγραφήσωμεν τὴν βιογραφίαν αὐτοῦ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις. Ἐν αὐτῷ κατὰ μέγα μέρος συγκεφαλαιούται ὁπῶς εἶπεν καὶ προσωποποιεῖται ὁ ὅλος χαρακτὴρ τοῦ τελευταίου μεγάλου ἀγῶνος ἐν διεξήγῃ ἡ Εὐρώπη. Μετὰ τὸς ἀκοντὰς ἐτῶν εἰρήνης, πολυειδῶς ὑπὸ τοῦ ὕψιστου εὐλογηθεῖσαν, εὐρισκόμεθα, ὡς φαίνεται, εἰς τὰς παλαιάς· ἀγῶνας· νέου ἐπίσης κολοσσιαίου. Πρόκειται καὶ αὐθις νὰ παλαίσωσιν, ὡς ἄλλοτε, δύο δυνάμεις πρωτεύουσιν, ἡ μὲν κατὰ θάλασσαν, ἡ δὲ κατὰ γῆν. Δικαιούμεθα ἀρχῇ ἐκ τῆς κατ' ἐπιφάνειαν τούτης ὁμοιότητος τῶν περιστάσεων, νὰ κρίνωμεν καὶ περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων; Ἄν ἡ Πρώσια, ἐν τοῖς ἀνεξερευνήτοις αὐτῆς κρίμασιν, ἐπιτρέψῃ φοβεράν τινα μεταξύ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου σύρραξιν, ἡ Πρώσια πάλιν μόνη γινώσκει ὁποῖον ἔσται τὸ τέλος τῆς πάλης ταύτης. Τὸ κατ' ἡμᾶς, ἐν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν, δὲν ἔχομεν εἰμὴ νὰ ὑψώσωμεν πρὸς τὸν παντοδύναμον Θεὸν χεῖρας ἐκτίδας, ἵνα, ἐν τῇ ἀγαθότητι αὐτοῦ, χειρὶ καὶ πόδι τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς συνέσεως καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἀφουσαν πρὸς κατὰστασιν πραγμάτων ἰκαλῇ· νὰ συμβιβάσῃ μὲν ἀπαντὰ τὰ συμφέροντα, νὰ προλάβῃ δὲ μεγάλαν συμφορὰν.

Ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου ἤδη μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους (Φυλλάδ. ΠΔ.) ἐγράψαμεν περὶ αἰμοπλοίας, οὐχὶ διὰ νὰ πείσωμέν τινα περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς συστάσεως ἑλληνικῶν πυρασκάρων, διότι τοῦτο καὶ τυρλῶ δῆλον, ἀλλὰ διὰ ν' ἀποδείξωμεν καὶ διὰ παρδείγματων καὶ δι' ἀριθμῶν ὅτι, ἐάν τὴν σύστασιν ταυτην ἀνεχάιτισαν φόβοι ζήμιας, οἱ φόβοι οὗτοι ἦσαν ἀβάτημα. Ἐγράψαμεν προτέτι διὰ νὰ στιγματίσωμεν τὴν ἀξιοκατάκριτον ἀδιαφορίαν μεθ' ἧς ἐλεωρήθη παρ' ἡμῖν τὸ περὶ ἐγχωρίας αἰμοπλοίας ζήτημα, τοσοῦτον καίριον διὰ τε τὰ ὕλικά συμφέροντα καὶ τὴν ἐθνικὴν ὑπόληψιν ἡμῶν.

Τρεῖς μῆνας μετὰ ταῦτα, προκέρυξις ἐκδοθεῖσα ἐν Πάτρει καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν γνωστοτέρων κτηματιῶν καὶ ἐμπόρων, διέδωκε τὴν χαρμόσυνον ἀγγελίαν ὅτι συνιστᾶται ἐπὶ τέλους συγκοινωνία δι' ἑλληνικῶν αἰμοπλοίων, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ δύναμις δὲν θέλουσι βεβαίως ἐραδύνει νὰ αὐξηθῶσι, διὰ νὰ ἐπαρκέσωσι καὶ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀνάγκας.

Ἡ ἀγγελία αὕτη, μόλις δημοσιευθεῖσα, ἔτυχεν ἐν γένει προθυμοτάτης ὑποδοχῆς καὶ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, καὶ μάλιστα ἀπὸ ἡ Κυβερνήσεως καθάρως τὴν ἐπιχειρήσιν διὰ τῆς ἐγκρίσεως αὐτῆς, καὶ διὰ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ νὰ συνδράμῃ καὶ διὰ μετοχῶν τὴν ἐταιρίαν.

Καθ' ἃ γνωρίζομεν, ἐντὸς ὀλίγου συμπληροῦται ὁ ὁρισθεὶς ἀριθμὸς τῶν μετοχῶν καὶ γίνεται ἐναρξὶς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως· ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπεκταθῶσι τὰ ὅρια αὐτῆς, καὶ νὰ θεραπεύσωμεν συγχρόνως τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν δεικνύοντες, ὅτι εἰ καὶ πτωχοὶ καὶ μικρὸν Κράτος οἰκοῦντες, ἀσπαζόμεθα προθύμως πάντα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πολιτισμὸν τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἀνάγκη νὰ συντρέξωσιν οἱ πανταχοῦ εὐποροὶ ὁμογενεῖς. Ἀποτεινόμεθα δὲ ἰδίως πρὸς τὸν πατριωτισμὸν τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, οἵτινες σκοπὸν εἶχον ἐσχάτως νὰ τιμῶσι τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν ἀνυψοῦντες αὐτὴν εἰς αἰμοπλοία· οἱ φιλοπάτριδες οὗτοι ὁμογενεῖς ἐννοοῦσι καλλίον ἡμῶν ὅτι ἡ συνένωσις τῆς ἐπιχειρήσεως αὐτῶν μετὰ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐνεργουμένης, θέλει περιποιησὶ εἰς μὲν τοὺς μετόχους πλειοτέρας ὠφελείας, εἰς δὲ τὸ ἔθνος πλειοτέραν ὑπόληψιν.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

—ο—

Μεταξὺ τῶν μέσων, ὅσα σκοπίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ ὕλικὴν προαγωγὴν λαοῦ τινος, εἶναι ἀναντιφρότως καὶ ἐν αὐτῷ ἀποκατάστασις εὐχερῶν συγκοινωνίας μέσων· ἡ δὲ διὰ θαλάσσης αἰμοπλοία πολυπλασιαζούσα καὶ συντηροῦσα τὰς μεταξύ τῶν διαφόρων μερῶν κράτους τινὸς ἐμπορικὰς σχέσεις, ἐν τῇ ὁργῳς Ἑλληνικῇ κοινῳνίᾳ, κατήντησεν ἀνάγκη ἐπαισθητὴ καὶ ἀναπόφευκτος. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν διὰ τὴν γεωγραφικὴν τῆς

θέσιν, καὶ τὸ ἐμπορικὸν καὶ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῶν κατοίκων αὐτῆς, ἀποκατέστη τὸ κέντρον τῶν συναλλαγῶν ὅλων σχεδὸν τῶν προϊόντων τῶν μισημδρινουτικῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου, τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου καὶ τῆς ἀπέναντι Δυτικῆς Στερεᾶς, καθὼς ἐπίσης τῶν πικτοίων εἰδῶν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν αὐτῶν καταναλισκόμενων.

Ἐκ τούτων τὸ ἐμπορικὸν πνεῦμα συναγωνιζόμενον ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, διὰ τῆς ἐπινοίας νέων ἐπωφελῶν ἐπιχειρήσεων, καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν εἰς τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην καὶ ἀλλαγῶν σχέσεων του, ἀναδείκνυται ὁσημέραι ἀνώτερον τῶν ἀτυχῶν περιπετειῶν τῆς φυτικῆς παραγωγῆς τῶν ἐγχωρίων προϊόντων, καὶ θεραπεύον πολλὰς ὕλικας ἀνάγκας, ὥς ἐξ ἐμφύτου τινὸς δυνάμεως ὠθούμενον, προβαίνει θαυράλλεως εἰς εὐρύτερον καὶ εὐτυχέστερον μέλλον, ἐξ οὗ δικαίως προσδοκᾶται ἐπὶ πολὺ ἡ ἐπίτευξις ἀγαθῶν, ἅτινα ὑπὸ τὴν προστασίαν πατρικῆς Κυβερνήσεως εἶναι οἰκεία εἰς λαὸν προγονικὴν εὐκλειαν φέροντα, καὶ εἰς τὸν πολιτισμὸν προβαίνοντα.

Ἀλλ' ἐφ' ὅσον αἱ εἰρημέραι σχέσεις ἐπεκτείνονται, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ πόλις αὕτη καὶ ἅπας ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος, δύναται ἀλανθάστως νὰ εἰπῇ τις, αἰσθάνεται ἐπαχθέστερον τὰς ἐπιζητούσας συνεπείας τῆς παντελοῦς ἐλλείψεως ἐγχωρίου ἀτμοπλοίας, μέσου συγκοινωνίας ἀναπορεύκτου εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς, εἰς τὰς κοινωνικὰς μᾶς ἀνάγκας καὶ εἰς τὴν γεωγραφικὴν τῆς Ἑλλάδος θέσιν!

Ἡ διὰ ξένων ἀτμοπλοίων συγκοινωνία, ἀνεπαρκὴς εἰς τὸ νὰ θεραπεύσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας ἡμῶν, ἐνῶ μᾶς ἀποτρεῖ σημαντικῶν κεφαλαίων, τὰ ὅποια ἐμμελλον νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ τοπικοῦ πλούτου, καὶ τὴν σύστασιν τοῦ εἶδους τούτου τῆς βιομηχανίας ἐν Ἑλλάδι, πληγώνει τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν, καθόσον ὁ τόπος οὗτος ἐμπορικὸς καὶ ναυτικὸς, περικυκλούμενος πανταχόθεν ἀπὸ θαλάσσης, περιλαμβάνει ὅλα σχεδὸν τὰ στοιχεῖα τῆς ἰδίας αὐτοῦ προαγωγῆς, καὶ δύναται ἐξ οἰκείων μέσων καὶ τῇ συνδρομῇ τῶν ἐξωθεν πολλῶν φιλοκάλων ὁμογενῶν, αἰετοτε προθυμοποιούμενων εἰς ἀποκατάστασιν παντός ἐν τῇ φίλῃ ἡμῶν πατρίδι ἀγαθοῦ, ν' ἀποκαταστήσῃ τὸ μέσον τοῦτο τῆς συγκοινωνίας ἐπιτυχῶς!

Ὅθεν ἡ ἐπιχείρησις τῆς συστάσεως ἀτμοπλοϊκῆς συγκοινωνίας, μεταξὺ τῆς ἐμπορικῆς ταύτης πόλεως τῶν Πατρῶν, τῶν κυριωτέρων μισημδρινῶν παραλίων τῆς Πελοποννήσου, Μισολογγίου, τοῦ Κορινθιακοῦ Κόλπου μέχρι τοῦ Λουτρακίου, καθὼς καὶ τῶν σημαντικωτέρων Ἰονικῶν Νήσων ἀφ' ἑνός, καὶ ἀφ' ἑτέρου, ἡ συγκοινωνία, μεταξὺ Πειραιῶς, Σόρου, Καλαμακίου, Ναυπλίας, Ὑδρας, Σπερζῶν, καὶ ἄλλων νήσων τοῦ Αἰγείου, προτιθεμένη νὰ διευκολύνῃ καὶ προάξῃ τὰς μεταξὺ τῶν διαφόρων τούτων μερῶν τοῦ κράτους ἐμπορικὰς καὶ κοινωνικὰς σχέσεις, καὶ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν συγκοινωνίαν ταύτην εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα τὸ ἐπιζητήσωσιν, εἶναι πλείστου λόγου καὶ μεγίστου συμφέροντος εἶναι δύναται δὲ νὰ συστηθῇ διὰ μετοχικῶν κεφαλαίων.

Τούτων ἕνεκεν οἱ ὑποφινόμενοι, ἐλάβομεν τὴν ἐντολὴν παρὰ πολλῶν τῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἐμπόρων, καὶ ἄλλων ἐν Ἑλλάδι, ἐν Ἑπτανήσῳ καὶ ἄλλαχόθεν ὁμογενῶν, εἰς ἐπιτροπὴν ἐνεργούντες, ἐπὶ τῶν προκαταρκτικῶν πράξεων τῆς συστάσεως Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, καὶ ἐξ οἰκείας ἐπιθυμίας ὁμιώμενοι, ν' ἀναγγεῖλωμεν τὴν σύστασιν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον Ἀνωνύμου ἀτμοπλοϊκῆς εταιρίας, ἐχούσης τὴν ἑδρὰν τῆς ἐν Πάτραις, ὅπου, ἕνεκεν τῶν προικτεθέντων πλεονεκτημάτων, τοιαῦτα καταστήματα ἐμφρόνως διευθυνόμενα, εὐχερέστερον δύναται νὰ συντηρηθῶσι καὶ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ἀπεστολήν των.

Τὰ κεφάλαια τῆς εταιρίας ταύτης ὑπελογίσθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς δραχμὰς ἐν ἑκατομύριον καὶ διακοσίας χιλιάδας ἤτοι 1,200,000 διαιρούμενα εἰς τετρακισχιλίας μετοχὰς, ἐκάστη δὲ μετοχὴ ἀνὰ δραχμὰς τριακοσίας ἤτοι 300.

Τὰ κινδυνασφαλιστικὰ καταστήματα Πατρῶν καὶ Κυρκύρας ἐξ ὁμογενῶν διευθυνόμενα, τῇ συγκαταθέσει τῶν μετόχων αὐτῶν, διανοοῦνται, καὶ ἐξήγησαν ἤδη τὴν ἐπιθυμίαν των, νὰ ἐγγράψωσιν ἱκανὰς μετοχὰς ἐκ τῶν ἀποθεματικῶν των κεφαλαίων, οὐχ ἦτον δὲ καὶ πλείστοι ἄλλοι φιλογενεῖς ἀπανταχοῦ, καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἐνιθάρρυναν τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, διὰ τῆς προσφερομένης προθύμου καὶ αποτελεσματικῆς συνδρομῆς των, ὑποσχόμενοι νὰ γίνωσι μέτοχοι, ἀναγνωρίζοντες τὰ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης πολυεὶδῆ ἠθικὰ τε καὶ ὕλικὰ ὠφελήματα.

Πρὸς τὸν Κύριον Διοικητὴν τῆς Ἑθνικῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς ἐγνωστοποιήθη ἤδη ἡ προκειμένη ἐπιχείρησις, καὶ ἔχομεν εὐλογον ἀφορμὴν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ἐκ τῶν διαθέσιμων πρὸς τοιοῦτους σκοποὺς ἀποθεματικῶν τῆς Τραπεζῆς κεφαλαίων θέλουν πραγματοποιηθῇ ἱκαναὶ μετοχαί.

Θέλομεν ὑποβάλλει εἰς τὴν Σ. Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν τὴν προτιθεμένην σύστασιν ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας, καὶ ἐπικαλεσθῇ οὐ μόνον τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῆς προστασίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν πλεονεκτημάτων, ὅσα τείνουν εἰς τὸ νὰ διευκολύνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὴν ἑλληνικὴν ἀτμοπλοίαν· πεποιθότες δὲ εἰς τὴν πατρικὴν τῆς πρόνοιαν, ὑπὲρ τοσοῦτον ὁμολογουμένως κοινωφελοῦς ἐπιχειρήσεως, ἐλπίζομεν ὅτι θέλομεν τύχει καὶ τῶν πλεονεκτημάτων τούτων.

Ἀμα δὲ συμπληρωθῇ τὸ ἥμισυ τῶν εἰρημένων μετοχῶν, θέλουν προσκληθῇ καὶ συνέλθῃ οἱ μέτοχοι εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐν Πάτραις, αὐτοπροσώπως, ἢ καὶ διὰ πληρεξουσίων, πρὸς σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς εταιρίας, τὸ ὅποιον θέλει τεθῇ ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως.

Αἱ μετοχαὶ θέλουν ἐγγράφωσθαι ἐν Πάτραις, παρὰ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ, ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ παρὰ τοῖς αὐτοῖς Κ. Κ. Λουκᾷ Ράλλῃ καὶ Π. Β. Γρανιπούλῳ, ἐπιφυλάσσεται δὲ ἡ Ἐπιτροπὴ ἀκολουθεῖν, νὰ προσδιορίσῃ ἐπὶ τῆς παρούσης ἀγγελίας, τὰ εἰς ἄλλα μέρη τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, καὶ τὰ εἰς ἐξωτερικὸν πρόσωπα, παρ' οἷς πρὸς εὐκολίαν δύναται νὰ γίνωσιν ἐγγραφαί.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μετοχῶν θέλουν γίνεσθαι καὶ

βεβαιωθῆναι ἐπὶ τῆς παρούσης ἀγγελίας διὰ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ μετόχου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν, τὰς ὁποίας εὐχρεστεῖται νὰ λάβῃ· αἱ δὲ φέρουσι τὰς ἐγγραφὰς ἀγγελίας θέλουν ἀπαρτίσει μέρος τοῦ συναχθῆσομένου καταστατικοῦ, ἐν ᾧ θέλει προσδιορισθῇ καὶ ὁ τύπος τῶν μετοχικῶν γραμματίων.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν καὶ προτρέπομεν τοὺς ἀπαν-

ταχοῦ ὁμογενεῖς καὶ φίλους τῆς Ἑλλάδος νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην, ἥτις προτιθεμένη τὴν ὕλικὴν καὶ ἠθικὴν προαγωγὴν τοῦ τόπου τούτου, ὑπάρχειται βέβαια κέρδη πρὸς τοὺς εὐχρεστηθησόμενους νὰ γίνωσι μέτοχοι.

Ἐν Πάτραις, τῇ 30 85ρίου 1853.

Ἑλλήν. γαυροδός.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ.

(Ἰδε φυλλάδι. 92.)

XIV.

Νίκο μου τί ζουρλάθηκε καὶ ἔπρε ὁ Θεὸς τὸ νοῦ σου.
Καὶ ἀφῆστε τὸ ἑστὸ πατρικὸ σου σπῆτι
Καὶ περπατεῖς ἀρματωλὸς καὶ περπατεῖς καὶ κλέρτης.
Ἐσὺς καλὰ τὸ ζεύρετε καὶ Τούρκους καὶ Ῥωμαῖους.
Πέροῦμαι στὴ Βουλγαρία, μέζωνα παλιάρια,
Καὶ ἔπειτα ἔμηνε στὸ γιγλὸ καὶ πᾶσι μὲ τὰ καράδια.
Τρία καράδια εἰμασταν, τὰ τρία ἀράδια ἀράδια,
Τὸ νὰ ἔταν τὸ Λογάνκο, τ' ἄλλο τοῦ παπᾶ Δήμου,
Τὸ τρίτο τὸ καλῆτερο ἦταν τοῦ Νικοτζάρου.
Τὸ τί ν' ὁ ἄλκος ποῦ γίνεται καὶ ταραχὴ μεγάλη
Μήνα βουδάλια σφάζονται, μήνα θερὰ παλεύουν.

Μηδὲ βουδάλια σφάζονται, μηδὲ θερὰ παλεύουν
Ὁ Νικοτζάρος πολέμα ὅλα τὰ βιλαῖτια
Τὸν Μπίη ἀπὸ τὰ Τρίκερα, Βεζύρι ἀπὸ ταῖς Σέραις.
Ἐγὼ εἶμαι ὁ Τζάρας ἑκουστός ὁ Τζάρας ἑκουσμένος
Μίνα μὲ ξέρε ὁ βασιλεὺς μὲ ξέρουν δεξιοῦδες.
Στὸ Πράβι κάτω πόλεμο στὸ Πράβι πολέμω.
Καὶ ἔπρε καὶ ἀποκλείσθηκα ἔψηλά σὲ μὴ δαχούλα,
Ἐρχεται ἀσκέρι δυνατὸ ἀσκέρι ἀνδρειωμένο.
Κάνω γιουρούσι μὴ φορὰ, γιουρούσι νὰ ἔγω πέρα
Καὶ ἔν βελήθηρ ἡ Παναγία νὰ ἔγω σὲ σελαμῆτι.
Τότε νὰ μάθῃ ὁ βασιλεὺς νὰ μάθῃ καὶ ὁ Βεζύρις.
Ἐγὼ μὲ ὁ Τζάρας ἑκουστός ὁ Τζάρας ἑκουσμένος.
Τρέμουν ἡ χώραις καὶ χωριά, τρέμει τὸ Σαλονίκη
Τρέμει τὸ μαῦρα Σκόπελο ποῦγι τοὺς κλέρταις μίσα.

